

Kitabu cha Danieli - Nambari Mia Moja na Kumi na Tisa

Umuhimu wa Kinabii wa Alama za Njia za Kihistoria: Kuelewa Siku za Mwisho Kupitia Ishara za Kibiblia

Jeff Pippenger
2024-03-06

Elfu mia moja arobaini na nne wanawakilishwa kama wale waliotakaswa na Mjumbe wa Agano, na umati mkubwa unawakilishwa na mavazi meupe ya kufia imani. Cha kwanza kati ya vipindi viwili vitakatifu vya siku za mwisho kinatambulisha kazi ya mjumbe anayemtayarishia njia Mjumbe wa Agano, na kipindi cha pili kinawakilisha kazi ya Eliya. Kipindi cha kwanza kinawakilisha hukumu ya upelelezi ya walio hai ndani ya Uadventista wa Laodikia, na kipindi cha pili kinawakilisha hukumu ya utekelezaji ya Roma ya kisasa.

“Ishara” ya kukimbia miji katika siku za mwisho imeeleweka vibaya na Uadventista wa Laodikia. Dada White anatumfahamisha kwamba uangamizi wa Yerusalemu kuanzia mwaka 66 hadi 70 BK unatoa kielelezo cha ishara ya onyo kwa watu wa Mungu katika siku za mwisho.

Muda si mrefu, ambapo, kama wanafunzi wa mwanzo, tutalazimishwa kutafuta kimbilio katika maeneo ya ukiwa na ya upweke. Kama vile kuzingirwa kwa Yerusalemu na majeshi ya Warumi kulivyokuwa ishara ya kukimbia kwa Wakristo wa Yudea, vivyo hivyo hatua ya taifa letu ya kutwaa mamlaka kwa kupitisha amri ya kulazimisha sabato ya kipapa itakuwa onyo kwetu. Hapo ndipo itakapokuwa wakati wa kuondoka katika miji mikubwa, kwa maandalizi ya kuacha hata miji midogo, kwenda kwenye makazi ya faragha katika maeneo yaliyotengwa milimani. Ushuhuda, juzuu ya 5, 464.

Mzingiro wa Yerusalemu uliokuwa ishara ya kukimbia ulikuwa mzingiro wa kwanza ulioletwa na Cestius. Hivyo, Cestius alikuwa tishio lililoondolewa kwa muda, kwa kuwa mara tu alipoanzisha mzingiro, kisha akajiondoa kwa namna ya kutatanisha, na wanahistoria hawajawahi kufanikiwa kubaini mantiki yake ya kufanya hivyo.

"Baada ya Warumi chini ya uongozi wa Cestius kuzingira mji, bila kutarajia waliondoa mzingiro wakati kila kitu kilipoonekana kufaa kwa shambulio la papo hapo." Pambano Kuu, 31.

Katika miaka ya 1880 na 1890, Seneta Henry W. Blair kutoka New Hampshire aliwasilisha mfululizo wa miswada katika Bunge la Marekani ili kuteua Jumapili kuwa Siku ya Kitaifa ya Mapumziko. Miswada hii ilijulikana kwa kawaida kama “Miswada ya Jumapili ya Blair.” Seneta Blair alikuwa mtetezi madhubuti wa kuiheshimu Jumapili kama siku ya mapumziko na ibada ya kidini. Aliamini kwamba siku ya mapumziko ya pamoja ingekuwa na athari chanya za kimaadili na kijamii kwa jamii ya Marekani. Ingawa juhudi zake zilipata uungwaji mkono fulani, hasa kutoka kwa makundi ya kidini, pia zilikumbana na upinzani, ikiwa ni pamoja na wasiwasi kuhusu utenganisho kati ya kanisa na serikali.

Huu ulikuwa jaribio la kwanza la kupitisha sheria ya Jumapili katika historia ya mnyama wa nchi aliyekusudiwa kuzungumza kama joka wakati hatimaye atakapopitisha sheria ya Jumapili. Mfululizo huu wa miswada ya Blair ndio ambao A. T. Jones, mmoja wa wajumbe wa kikao cha Mkutano Mkuu wa 1888, alienda katika kumbi za Kongresi na kuupinga kwa ufasaha mkubwa. Baada ya majaribio machache, Seneta Blair alipoteza msukumo wa juhudi zake za kusukuma Siku ya Kitaifa ya Mapumziko. Kwa uhusiano wa moja kwa moja na historia hiyo, na athari za Siku ya Kitaifa ya Mapumziko (Jumapili), rekodi ya kihistoria ya ushauri wa Ellen White inaweza kupitiwa upya.

Kinachopatikana katika mapitio ya maonyo yake kuhusu sheria ya Jumapili ni jambo zito na limeeleweka vibaya sana miongoni mwa Waadventista wa Laodikia. Katika muktadha wa haja ya kuwa nje ya miji, ambapo, katika kifungu kilichonukuliwa hivi punde, aliandika kwamba, "ndipo itakapokuwa wakati wa kuondoka katika miji mikubwa, kama maandalizi ya kuondoka katika miji midogo ili kwenda makazi ya utulivu katika sehemu zilizotengwa milimani." Alifundisha mara kwa mara kwamba watu wa Mungu walihitaji kuishi mashambani, lakini mausia yake kuhusu maisha ya mashambani kabla ya 1888 yanaweka maagizo yake ya kuondoka mijini katika muktadha kwamba karibuni watu wa Mungu wangehitaji kuondoka mijini. Baada ya 1888, katika maagizo yake ya maandishi kuhusu maisha ya mashambani, hakuwahi kupotoka kutoka katika shauri kwamba tayari tunapaswa kuwa tumeondoka mijini.

Miswada ya Blair ya Siku ya Mapumziko ya Kitaifa iliyojitokeza katika historia ilikuwa "ishara" ya kuondoka mijini, na ingawa miswada ya Blair ilipoteza msukumo uliohitajika kutekeleza jukumu hilo, na ikatoweka katika giza la historia, "ishara" ya kukimbia ilikuwa tayari imetolewa. Ilikuwa imetolewa katika alama muhimu ya kihistoria ya mzingiro wa kwanza, uliotekelezwa na Cestius. Sheria ya Jumapili inayokuja karibuni inawakilishwa na mzingiro wa Tito, na ikiwa Waadventista wa Laodikia bado wako mijini mzingiro huo utakapowasili, watakufa pamoja na waovu.

Kuna vipindi viwili vya kinabii katika siku za mwisho. Vimetenganishwa na sheria ya Jumapili inayokuja hivi karibuni. Kipindi cha kwanza ni hukumu ya uchunguzi ya walio hai katika Uadventista wa Laodikia, na kipindi cha pili ni hukumu ya utekelezaji juu ya kahaba wa Roma. Vipindi hivyo viwili huonyeshwa mara kwa mara, kwa maana ni katika vipindi hivyo viwili ndipo mfano wa wanawali kumi hutimia kwa jinsi ilivyoandikwa, sawasawa kabisa, kama ilivyokuwa katika historia ya Wamileraiti. Wakati wa kukawia katika mfano huo ni wakati wa kukawia wa Habakuki sura ya pili, kwa hiyo vipindi viwili tunavyozingatia vilionyeshwa pia na Habakuki sura ya pili. Mfano wa wanawali kumi, na Habakuki sura ya pili, vilitimia kwa usahihi kabisa katika historia ya Wamileraiti, na vilipotimia, Ezeieli sura ya kumi na mbili, aya ya ishirini na moja hadi ishirini na nane pia ilitimia.

Mistari minane ya mwisho ya Ezeieli sura ya kumi na mbili inatambua wakati ambapo "utimilifu wa kila maono" utatimia, wakati ambapo Mungu "hatayachelewesha tena" maono Yake. Vipindi viwili vya historia vinavyorudiwa mara kwa mara vinavyotambulisha hukumu ya upelelezi ya walio hai katika Uadventista wa Laodikia, na hukumu ya utekelezaji ya kahaba wa Tiro, ndivyo vipindi vya kinabii ambavyo kila maono ndani ya Biblia hufikia utimilifu wake kamilifu na wa

mwisho. Katika kipindi hicho elfu mia moja arobaini na nne wanathibitishwa, na wao wanawakilisha kundi lisilokufa, linaloishi hadi Kristo atakaporudi. Katika Luka sura ya ishirini na moja Kristo anabainisha "ishara" inayotambua wakati ambapo kizazi hicho kimefika.

Katika historia mbili zinazowakilishwa na "ishara" ya kukimbia, kama Kristo alivyoeleza kuhusiana na chukizo la uharibifu, vipindi viwili vimeainishwa, na mwanzo na mwisho wa vipindi hivyo huwa na "ishara" mwanzoni mwa kipindi na "ishara nyingi" mwishoni. Ile "ishara" ambayo Kristo aliitambua kuwa inawakilisha kizazi cha mwisho kitakachoishi hadi Atakapokuja mawinguni, ndiyo ushahidi kwamba sasa tuko katika kizazi cha mwisho cha historia ya dunia.

Katika Luka sura ya ishirini na moja, Yesu anabainisha historia kuanzia kipindi cha miaka mitatu na nusu cha kukanyagwa na kuharibiwa kwa Yerusalemu halisi kuanzia mwaka 66 hadi mwaka 70, hadi mwisho wa kipindi cha miaka mitatu na nusu cha kukanyagwa kwa Yerusalemu wa kiroho kilichoanza mwaka 538 na kumalizika mwaka 1798.

Na mtakapoiona Yerusalemu imezungukwa na majeshi, ndipo jueni kwamba ukiwa wake umekaribia. Hapo basi, wale walioko Uyahudi wakimbilie milimani; na wale walio katikati yake waondoke; wala wale walioko mashambani wasiingie humo. Kwa maana hizi ni siku za kisasi, ili yote yaliyoandikwa yatimizwe. Lakini ole wao walio na mimba, na wale wanaonyonyesha, katika siku zile! kwa kuwa kutakuwa na taabu kuu katika nchi, na ghadhabu juu ya watu hawa. Nao wataanguka kwa makali ya upanga, na watachukuliwa mateka kwenda katika mataifa yote; na Yerusalemu itakanyagwa na Mataifa, hata nyakati za Mataifa zitimie. Luka 21:20-24.

"Nyakati" za Wamataifa za kukanyaga Yerusalemu chini zimetajwa kwa wingi, kwa kuwa zinarejelea kukanyagwa chini kwa Yerusalemu halisi kulimalizika mwaka wa 70, na kukanyagwa chini kwa Yerusalemu wa kiroho kulimalizika mwaka wa 1798. Wamataifa wanawakilisha upagani na pia upapa, na hizo nguvu mbili ndizo mada ya maono katika swali la Danieli sura ya nane, linalouliza, "Hata lini."

Ndipo nikamsikia mtakatifu mmoja akinena, na mtakatifu mwingine akamwambia yule mtakatifu aliyekuwa akinena, Hata lini yataendelea maono kuhusu sadaka ya kila siku, na maasi ya uharibifu, hata mahali patakatifu na jeshi vitiwe chini ya nyayo? Danieli 8:13.

"Nyakati za Mataifa" katika Luka sura ya ishirini na moja, zinarejelea miaka elfu mbili mia tano na ishirini ya kisasi cha Mungu juu ya ufalme wa kaskazini, ambayo ilianza mwaka 723 KK na kuhitimika mwaka 1798. Mwaka 538 unaashiria wakati mtu wa dhambi alisimama mahali patakatifu na kutangaza kuwa yeye ni Mungu, hivyo akiugawanya muda huo katika vipindi viwili sawa vya miaka elfu moja mia mbili na sitini. Kipindi cha pili cha miaka elfu moja mia mbili na sitini ndicho historia ileile inayoonyeshwa kuwa inahitimishwa katika Luka sura ya ishirini na moja, aya ya ishirini na nne, wakati "nyakati za Mataifa" zilipotimizwa. Katika simulizi la kihistoria ambalo Yesu analitambulisha kwa wanafunzi wake, aya ya ishirini na nne inaleta ushuhuda uliotolewa kwa wanafunzi hadi "wakati wa mwisho" mwaka 1798. Kutoka hapo Yesu anaanza kutambulisha "ishara" zinazohusishwa na harakati ya Millerite.

Na kutakuwa na ishara katika jua, na mwezi, na nyota; na juu ya nchi dhiki ya mataifa kwa kutojua watakalo; bahari na mawimbi vikivuma; mioyo ya watu ikiishiwa na nguvu kwa hofu, na kwa kutazamia mambo yatakayoupata ulimwengu; kwa sababu nguvu za mbinguni zitatikiswa. Ndipo watamwona Mwana wa Adamu akija katika wingu pamoja na nguvu na utukufu mwingi. Na mambo haya yanapoanza kutokea, angalieni juu, inuweni vichwa vyenu; kwa maana ukombozi wenu umekaribia. Luka 21:25-28.

Yesu anasema kwamba ‘kutakuwa na ishara,’ naye anazitambua kuwa ni ishara katika jua na mwezi, na katika nyota, dhiki ya mataifa, nguvu za mbinguni zikitikiswa, kisha Mwana wa Adamu huja katika wingu. Ishara hizi zote zilitimia katika historia ya Wamileraiti.

Unabii hautabiri tu jinsi na kusudi la kuja kwa Kristo, bali pia unaonyesha ishara ambazo watu watazitemia kujua kuwa kuja kwake kumekaribia. Yesu alisema: “Kutakuwa na ishara katika jua, na katika mwezi, na katika nyota.” Luka 21:25. “Jua litatiwa giza, na mwezi hautatoa mwanga wake, na nyota za mbinguni zitaanguka, na nguvu zilizoko mbinguni zitatikiswa. Kisha wataona Mwana wa Adamu akija katika mawingu kwa uweza mkuu na utukufu.” Marko 13:24-26. Mwandishi wa Ufunuo anaeleza hivi kuhusu ishara ya kwanza itakayotangulia ujio wa pili: “Kulikuwa na tetemeko kuu la nchi; na jua likawa jeusi kama nguo ya gunia, na mwezi ukawa kama damu.” Ufunuo 6:12.

Alama hizi zilishuhudiwa kabla ya mwanzo wa karne ya kumi na tisa. Katika utimilifu wa unabii huu, kulitokea, mwaka wa 1755, tetemeko la ardhi baya zaidi kuwahi kurekodiwa. . .

Miaka ishirini na mitano baadaye ilionekana ishara inayofuata iliyotajwa katika unabii—kutiwa giza kwa jua na mwezi. Kilichofanya hili la kushangaza zaidi ni kwamba wakati wa utimilifu wake ulikuwa umebainishwa wazi. Katika mazungumzo ya Mwokozi na wanafunzi Wake juu ya Olivet, baada ya kuelezea kipindi kirefu cha majaribu kwa kanisa—miaka 1260 ya mateso ya Kipapa, ambayo kuhusu yake alikuwa ameahidi kwamba dhiki ingepunguzwa—ndipo akataja matukio fulani yatakayotangulia ujio Wake, na akaweka wakati ambao la kwanza kati ya haya lingeshuhudiwa: ‘Katika siku zile, baada ya dhiki ile, jua litatiwa giza, na mwezi hautatoa mwanga wake.’ Marko 13:24. Siku 1260, au miaka, zilikoma mwaka 1798. Robo ya karne kabla ya hapo, mateso yalikuwa yamekoma karibu kabisa. Kufuatia mateso haya, kulingana na maneno ya Kristo, jua lilipaswa kutiwa giza. Tarehe 19 Mei, 1780, unabii huu ulitimia. ...

Kristo alikuwa amewaagiza watu wake wawe macho wakitazamia ishara za ujio wake, na wafurahi watakapoziona dalili za Mfalme wao ajaye. “Wakati mambo haya yanapoanza kutimia,” akasema, “basi tazameni juu, na inueni vichwa vyenu; kwa maana ukombozi wenu umekaribia.” Aliwaonyesha wafuasi wake miti ya majira ya kuchipua inayochipua, akasema: “Yanapoanza kuchipuka, mnaona nanyi wenyewe mnajua ya kwamba kiangazi sasa kimekaribia. Vivyo hivyo nanyi, mnapoyaona mambo haya yakitimia, jueni ya kuwa ufalme wa Mungu umekaribia.” Luka 21:28, 30, 31. Pambano Kuu, 304, 306-308.

Matumizi mara tatu ya Roma tatu yanabainisha kwamba, katika kukanyagwa kwa Yerusalemu na Roma ya kipagani kisha na Roma ya kipapa, kukanyagwa kwa mahali patakatifu na jeshi kunakofanywa na Roma ya kisasa kuliwakilishwa na kipindi aidha cha siku elfu moja mia mbili na

sitini (Roma ya kipagani), au cha miaka elfu moja mia mbili na sitini ya kinabii (Roma ya kipapa). Siku elfu moja mia mbili na sitini za mfano (miezi arobaini na miwili) zinazoainisha muda wa mateso ya Roma ya kisasa dhidi ya watu wa Mungu waaminifu, kwa kila kipindi kutakuwepo “ishara” moja ya kipekee inayotambua wakati wa kukimbia kwa waaminifu wa kipindi hicho. Kila mojawapo ya vipindi vitatu huishia kwa udhihirisho wa “ishara” kadhaa, si “ishara” moja tu kama mwanzoni mwa kipindi.

Ni usiku wa manane ndipo Mungu anapodhihirisha nguvu Zake kwa ukombozi wa watu Wake. Jua linaonekana, likiangaza kwa nguvu zake. Ishara na maajabu hufuata moja baada ya nyingine kwa haraka. Waovu hutazama tukio hilo kwa hofu na mshangao, ilhali wenye haki hutazama kwa furaha yenye uzito ishara za ukombozi wao. Kila kitu katika asili kinaonekana kimegeuzwa nje ya mkondo wake. Mito hukoma kutiririka. Mawingu meusi, mazito, yanainuka na kugongana yenyewe kwa yenyewe. Katikati ya mbingu zenye ghadhabu kuna sehemu moja iliyo wazi ya utukufu usioelezeka, ambako hutoka sauti ya Mungu kama sauti ya maji mengi, ikisema: ‘Imekwisha.’ Ufunuo 16:17. Pambano Kuu, 636.

Kipindi cha hukumu ya utekelezaji juu ya kahaba wa Roma kinaanza kwa kuinuliwa kwa bendera inayoashiria kwamba kundi lingine la Mungu, ambalo bado lipo Babeli, linapaswa kukimbia. Kipindi hicho kinakamilika kwa "ishara na maajabu." Kipindi hicho kinaanza na "sauti ya pili" ya Ufunuo sura ya kumi na nane, na kinaishia kwa sauti ya Mungu. Bila shaka, sauti ya kwanza na ya pili ya Ufunuo sura ya kumi na nane ni sauti ya Kristo. Sauti ya kwanza inabainisha mwanzo wa hukumu ya upelelezi ya walio hai katika kanisa la Waadventista la Laodikia, na sauti ya pili inabainisha mwisho wa kipindi hicho, na pia inaashiria mwanzo wa hukumu ya utekelezaji juu ya kahaba wa Roma.

Historia nzima inaongozwa na wiki ile ambayo Kristo alithibitisha agano, na sheria ya Jumapili inayokuja karibuni inawakilishwa kwa mfano kama alama ya njia ya katikati, kama inavyowakilishwa na msalaba. Historia zote mbili zina saine ya Alfa na Omega, kwa kuwa mwanzo na mwisho katika kila historia huwakilishwa na sauti ya Mungu. Pia zinawakilisha ukweli, kwa kuwa alama ya njia ya katikati ndiyo uasi wa sheria ya Jumapili, na neno la Kiebrania “ukweli” linaundwa na herufi ya kwanza, ya kumi na tatu, na ya mwisho za alfabeti ya Kiebrania. Sauti ya kwanza ya Ufunuo sura ya kumi na nane ni sauti ya Kristo, sauti ya mwisho ni sauti ya Mungu, na sauti ya katikati, ambayo pia ni sauti ya Mungu, ndipo pia ambapo uasi wa herufi ya kumi na tatu unawakilishwa na mnyama wa nchi “akinena” kama joka, kama inavyoonyeshwa katika Ufunuo sura ya KUMI NA TATU.

Bendera katika sheria ya Jumapili inayokaribia inawakilisha “ishara” kwa waaminifu wa Mungu ya kukimbia, lakini pia inaonyesha kwamba mwanzo wa kipindi cha kinabii kinachoishia pale bendera inapoinuliwa, huo pia lazima uwe na “ishara.” Hiyo “ishara” ndiyo Yesu anayoitambua kama ushahidi kwamba kizazi cha mwisho cha sayari dunia kimewasili. Katika Luka sura ya ishirini na moja, wanafunzi wanauliza alimaanisha nini Kristo aliposema kwamba hekalu lingeharibiwa.

Wakamwuliza, wakisema, Mwalimu, lakini mambo haya yatakuwa lini? Na ni ishara gani itakayokuwapo wakati mambo haya yatakapotukia? Luka 21:7.

Yesu kisha anaanza kubainisha historia inayopelekea mwaka 70, wakati hekalu na mji vingeharibiwa, na anaendelea hadi aya ya ishirini na nne ambapo anabainisha ni lini "nyakati" za Mataifa zingetimizwa.

Nao wataanguka kwa makali ya upanga, na watapelekwa mateka katika mataifa yote; na Yerusalemu utakuwa ukikanyagwa na Mataifa, hata nyakati za Mataifa zitakapotimia. Luka 21:24.

Wazo kwamba aya hii inarejelea Yerusalemu halisi linategemea upuuzi wa kiteolojia wa Kikatoliki unaoitwa ufuturisti, unaotafsiri ishara kwa maana halisi na kuweka utimizo wa unabii pekee mwishoni mwa ulimwengu. Shambulio dhidi ya matumizi sahihi ya aya hii limekuwa shambulio kuu la Shetani katika historia yote ya usomaji wa Agano Jipya. Yerusalemu halisi ilikoma kuwa ishara ya Yerusalemu ya kinabii wakati wa Kristo, wakati unabii halisi ulipobadilisha matumizi ya kiroho. Ufunuo huu ulikuwa fundisho kuu lililoanzishwa na mtume Paulo. Kukanyagwa kwa Yerusalemu kunatambulisha miaka elfu moja mia mbili na sitini ya giza la kipapa kuanzia mwaka 538 hadi 1798.

Lakini ua wa nje wa hekalu uache, wala usiupime; kwa maana umepewa Mataifa; nao watakanyaga mji mtakatifu kwa miezi arobaini na miwili. Ufunuo 11:2.

Yerusalemu ya unabii iliacha kuwa ishara ya mji teule pale msalabani.

"Ni wangapi wanaohisi kwamba ingekuwa jambo jema kukanyaga ardhi ya Yerusalemu ya kale, na kwamba imani yao ingeimarishwa sana kwa kutembelea maeneo ya maisha na kifo cha Mwokozi! Lakini Yerusalemu ya kale haitakuwa mahali patakatifu kamwe hadi itakapotakaswa kwa moto wa kutakasa utokao mbinguni." Review and Herald, Juni 9, 1896.

Baada ya Yesu kuwaongoza wanafunzi hadi wakati wa mwisho, mwaka 1798, katika aya ya ishirini na nne, akautambulisha kipindi cha Wamilleriti, wakati tangazo la malaika wa kwanza lilipoingia katika historia.

Na kutakuwa na ishara katika jua, na mwezi, na nyota; na juu ya nchi dhiki ya mataifa kwa kutojua watakalo; bahari na mawimbi vikivuma; mioyo ya watu ikiishiwa na nguvu kwa hofu, na kwa kutazamia mambo yatakayopata ulimwengu; kwa sababu nguvu za mbinguni zitatikiswa. Ndipo watamwona Mwana wa Adamu akija katika wingu pamoja na nguvu na utukufu mwingi. Na mambo haya yanapoanza kutokea, angalieni juu, inuweni vichwa vyenu; kwa maana ukombozi wenu umekaribia. Luka 21:25-28.

Ishara zilizotanguliza historia ya Wamillerite zilitimia kulingana na nguvu isiyoshindwa kamwe ya Neno la Mungu.

"Ishara katika jua, mwezi na nyota zimetimia." Review and Herald, 22 Novemba 1906.

Tutaendelea na Luka sura ya ishirini na moja katika makala ijayo.

Tarehe 16 Desemba 1848, Bwana alinipa maono ya mtikisiko wa nguvu za mbingu. Niliona kwamba Bwana, alipokuwa akitoa ishara zilizorekodiwa na Mathayo, Marko na Luka, aliposema 'mbingu' alimaanisha mbingu, na aliposema 'nchi' alimaanisha nchi. Nguvu za

mbingu ni jua, mwezi na nyota. Zinatawala mbinguni. Nguvu za nchi ni wale wanaotawala duniani. Nguvu za mbingu zitatikiswa kwa sauti ya Mungu. Kisha jua, mwezi na nyota zitahamishwa kutoka nafasi zao. Hazitapita, bali zitatikiswa kwa sauti ya Mungu.

Mawingu meusi, mazito yaliibuka na yakagongana. Anga iligawanyika na kurudi nyuma; ndipo tuliweza kutazama juu kupitia nafasi iliyo wazi katika Orion, ambako kulitoka sauti ya Mungu. Mji Mtakatifu utashuka kupitia nafasi hiyo iliyo wazi. Niliona kwamba mamlaka za dunia sasa zinatikiswa na kwamba matukio yanakuja kwa mfululizo. Vita, na uvumi wa vita, upanga, njaa, na tauni kwanza ndizo zitakazotikisa mamlaka za dunia, kisha sauti ya Mungu itatikisa jua, mwezi, na nyota, na dunia hii pia. Niliona kwamba kutikiswa kwa mamlaka huko Ulaya si, kama wengine wafundishavyo, kutikiswa kwa nguvu za mbinguni, bali ni kutikiswa kwa mataifa yenye hasira. Maandishi ya Mapema, 41.